

Željko Ćorić

Božja pravednost za nepravednike

www.boljizivot.hr

Milostivi Pravednik

Budući da među mnogima, koji misle ili tvrde da su vjernici, postoji nedovoljno razumijevanje kako nas Bog opravdava i priprema za svoje kraljevstvo, prijeko je potrebno ovu temu razmotriti u svjetlu Biblije.

Isus Krist je došao na Zemlju da bi riješio problem nepravednosti i vječne smrti. Isus je Bog u ljudskom tijelu, savršen i nepromjenjiv u milosti, ljubavi, pravednosti i svim vrlinama svojega karaktera, jer Bog je savršen i nepromjenjiv. Bog se utjelovio, zaodjenuo Božanstvo ljudskim tijelom kako bi živio pravednim, bezgrešnim životom umjesto nas, i kao čovjek umro na križu umjesto nas jer je preuzeo naše grijehе i nepravednost na sebe. Mnogi rado ističu Božju milost i ljubav, ali ne govore o Božjoj pravednosti. Ali, koliko je velika Kristova milost i ljubav, toliko je velika i Njegova pravednost.

Ako vjerujemo i prihvaćamo Božji plan spasenja, tada vjerom primamo Kristovu savršenu pravednost. Ta Kristova savršena pravednost nam se uračunava, i opravdani smo pred Bogom kao da nikada nismo sagriješili. To je Evandelje ili Radosna vijest. Na Krista kao našu Zamjenu i Jamca položeno je bezakonje svih ljudi. Preuzevši naše grijeha na sebe, On se ubrojio u prijestupnike kako bi nas otkupio od osude Božjeg zakona.

Božji gnjev prema grijehu, strašan izraz nezadovoljstva zbog nepravde, sručio se na Božjeg Sina umjesto na nas. Nepravednost svakog Adamovog potomka opterećivala je Njegovu savršeno pravednu, bezgrešnu dušu. Cijelog svojeg života Krist je palom čovječanstvu objavljivao Radosnu vijest o Očevoj ljubavi i milosti koja prašta svakom pokajanom grešniku. Govorio je o spasenju i za najveće grešnike koji se pokaju zbog svojih grijeha. Na križu su grijesi svih ljudi položeni na Isusa, i to je probolo Njegovu bezgrešno srce takvom boli koju nijedan čovjek ne može razumjeti. Njegova duševna bol koju je osjećao zbog grijeha

bila je puno veća od tjelesnih bolova. Osjećaj grijeha, nakon preuzimanja svih grijeha svakog čovjeka, strašno je izmučio Božjeg bezgrešnog Sina. Njegovo tijelo bilo je izmrcvareno bičevanjem i zlostavljanjem.

Njegove ruke, koje su uvijek bile ispružene da udijele bogate blagoslove ljudima, bile su prikovane na grubi križ. Njegove noge, koje su bile u neumornoj službi potrebama ljudi, također su bile prikovane na križ. Glava Kralja i Stvoritelja svemira bila je izranjena krunom od trnja.

S Kristom se postupalo onako kako smo mi grešnici zavrijedili da se postupa s nama. Za mene i vas je bezgrešni Božji Sin pristao nositi taj teret krivnje i boli. Zbog mene i vas je Isus Krist raskopao kraljevstvo smrti i otvorio vrata Neba. On koji je stvorio čovjeka, koji je otvarao oči slijepima i uši gluhima, koji je umrle pozivao u život, pri-
nio je samog sebe kao Žrtvu na križu, a sve to iz ljubavi prema meni i vama. On, koji je preuzeo naše grijeha na sebe, izdržao je gnjev božanske pravde, zbog mene i vas On je učinjen grijehom. “Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grije-

hom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.” (2. Korinćanima 5,21)

Da bi čovjek cijenio rješenje problema, najprije treba uvidjeti da ima problem i što je problem. Biblija nam kaže da je glavni čovjekov problem grijeh: “Jer je plaća grijeha smrt.” (Rimljanima 6,23) Grijeh je uzrok, a smrt je posljedica uzroka. Grijeh je biblijski izraz za nepravednost – kršenje Božjeg zakona ili Deset Božjih zapovijedi, mjerila pravednosti: “Grijeh je kršenje zakona.” (1. Ivanova 3,4) Prema Bibliji, svi su ljudi grešnici i nema bezgrešnih: “Nipošto, jer smo već dokazali da su svi, i Židovi i Grci, u vlasti grijeha, kao što stoji pisano: Nema pravedna ni samo jednoga.” (Rimljanima 3,9.10)

Naši praroditelji Adam i Eva izgubili su svoju pravednost kad su prekršili Božju zapovijed. Svi njihovi potomci sve do današnjih dana, zakonom naslijeđa su od svojih roditelja nasljeđivali palu grešnu narav lišenu pravednosti. Čovjek griješi kroz loše misli, želje, osjećaje, pobude, riječi, djela ili propuste. Budući da su svi ljudi nepravedni, dakle grešnici, osuđeni su na smrt:

“Jer je plaća grijeha smrt.” (Rimljanima 6,23) To ne znači da bi čovjek trebao umrijeti samo prirodnom smrću na kraju svojeg zemaljskog života, nego da bi trebao umrijeti za vječnost.

Biblija nam govori o ovom problemu i njegovom rješenju: “Dakle, kao što je prekršajem jednoga [Adama] osuđenje došlo na sve ljude, tako izvršenjem zapovijedi od jednoga [Krista] dolazi na sve ljude opravdanje koje se sastoji u životu, jer kao što su nepokornošću jednoga čovjeka [Adama] svi postali grešnici, tako će i pokornošću jednoga [Krista] svi postati pravednici.” (Rimljanima 5,18.19)

Jedini način da budemo opravdani i izbegnemo smrt jest da netko drugi živi bezgrešnim životom i umre umjesto nas, pod uvjetom da taj netko bude i čovjek i Bog, božansko-ljudski Spasitelj, pravedan – da ne prekrši nijednu od deset Božjih zapovijedi – i daruje nam svoju pravednost, a od nas preuzme našu nepravednost (krivnju, grijeh) i umre umjesto nas te nas tako opravda i otkupi. Taj netko je upravo Krist. A čovjek se treba pokajati i Božjom pomoću ostaviti

grijev. Krist je savršeno pravedan te je mogao savršeno izvršiti ili ispuniti svaku od Deset Božjih zapovijedi Božjeg zakona zapisanog u Bibliji i biti nam primjer.

Kristov odnos prema Božjem zakonu

Božji zakon u Bibliji glasi ovako:

“1. Nemoj imati drugih bogova uz mene.

2. Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca – onih koji me mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi.

3. Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

4. Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmog je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla ne-

moj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nade unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmog je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.

5. Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dâ Jahve, Bog tvoj.

6. Ne ubij!

7. Ne učini preljuba!

8. Ne ukradi!

9. Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

10. Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!” (Izlazak 20,3-17)

Spasitelj Isus Krist je živio po ovom biblijskom mjerilu pravednosti – Zakonu, a svetkovanje subote je dio tog Zakona. Mnogi će odmah reći: “Isus je svetkovao subotu zato što je bio Židov.” Je li istina da je Isus

svetkovao subotu zato što je bio Židov? On je po tijelu rođen u židovskom narodu i po tome jest tjelesno bio Židov. Ali On je istodobno bio i druga Božanska Osoba, utjelovljeni Bog. On je savršeno pokazao koje Božje zapovijedi treba poštovati i kako ih vršiti, jer Zapovijedi su Božje, a ne židovske.

Nemojmo Krista gledati samo kao čovjeka. Nemojmo omalovažavati Kristovo božanstvo i Njegovu savršenu pravednost. Ni apostol Filip nije odmah shvatio Isusovu božansku narav kad je rekao: “Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je!” (Ivan 14,8) Ono što je rekao apostolu Filipu, Krist govori svim ljudima: “Toliko sam vremena s vama – odgovori mu Isus – i ti me, Filipe, nisi upoznao? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Pa kako veliš: ‘Pokaži nam Oca?’ Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ja ne govorim sam od sebe riječi koje vam kažem: Otac koji boravi u meni čini svoja djela. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni! Ako ne inače, vjerujte zbog samih djela.” (Ivan 14,9-11) Isus je, dakle, Bog koji je uzeo ljudsku narav, tijelo, i kao Me-

sija pokazao po kojem mjerilu pravednosti čovjek treba živjeti.

Mnogi biblijski redci potvrđuju da je Isus svetkovao subotu. Jednom je Isus upitao Židove: “Tko će mi od vas dokazati neki grijeh?” (Ivan 8,46) Da je Isus svetkovao nedjelju, Židovi bi mu odmah rekli: “Činiš grijeh jer svetkuješ nedjelju umjesto subote.” Ali oni Mu to nisu rekli jer Isus nije svetkovao nedjelju. Marko izvješćuje: “Bijaše neki čovjek s usahlom rukom. Pazili su na nj da li će ga u subotu izliječiti, da ga [Krista] mognu optužiti.” (Marko 3,1.2) Kritizirali su ga zbog Njegovog načina svetkovanja subote, jer je On subotom iscjeljivao bolesne. Iscjeljivanjem bolesnih u subotu Krist je pokazivao bît zapovijedi o suboti, kao i bît ostalih devet zapovijedi – a to je ljubav. Krist je na bogoslužje išao subotom, a ne nedjeljom, o čemu govore biblijska izvješća poput ovog: “Dode [Krist] u Nazaret gdje je odrastao te po svom običaju u subotu uđe u sinagogu. Zatim ustade da čita.” (Luka 4,16)

Izmijenjeni Božji zakon

“1. Ja sam Gospodin Bog tvoj; nemaj drugih bogova uz mene.

2. Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud.

3. Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji (nedjelju).

4. Poštuj oca i majku, da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji.

5. Ne ubij.

6. Ne sagriješi bludno.

7. Ne ukradi.

8. Ne reci lažna svjedočanstva.

9. Ne poželi tuđeg ženidbenog druga.

10. Ne poželi nikakve tuđe stvari.”

Zanimljivo je zapaziti da se u mnogim kršćanskim crkvama Božji zakon pojavio u ovom izmijenjenom obliku. Ali tko je promijenio Božji zakon? Crkveno učiteljstvo. Isus nije!

U čemu se razlikuje ova promijenjena inačica Zakona od izvornog? U ovom izmijenjenom izbačena je druga Božja zapovijed, koja nalaže da se “ne pravi lika ni oblička bilo čega” i da im se “ne klanja niti

im služi” na bilo koji način, što podrazumijeva i pravljenje slika i kipova za bilo kakav oblik bogoštovlja. Četvrta zapovijed Božjeg zakona je izmijenjena: umjesto svetkovanja subote, zapovijeda se svetkovanje nedjelje. Deseta Božja zapovijed podijeljena je na dvije (“Ne poželi tuđeg ženidbenog druga”, i “Ne poželi nikakve tuđe stvari”).

Podjela desete Božje zapovijedi učinjena je zato što je jedna nedostajala kad je izbačena druga zapovijed, te je tako podjelom desete zapovijedi na dvije popunjen određeni broj. Tako je izmijenjeno mjerilo pravednosti te omalovaženo Kristovo Božanstvo i Njegova savršena pravednost. Tako ispada da je Bog loš Zakonodavac, i da su ljudi bolji zakonodavci od samoga Boga.

Rimokatolički kardinal James Gibbons priznao je da je Rimokatolička crkva proglasila nedjelju svetim danom, i kako se to ne može opravdati Biblijom: “Možete čitati Bibliju od Postanka do Otkrivenja, i nećete naći nijednog retka koji bi potvrdio posvećenje nedjelje. Pismo podržava jedino subotnje bogoštovlje, koje mi [rimokatolici]

nikad ne posvećujemo službi Bogu.” (James Gibbons, *The Faith of Our Fathers*, New York, 1917., str. 89)

Ili: “U Novom zavjetu nije moguće naći da su Spasitelj i Njegovi učenici i najmanje kvarili izvornu subotu, nego, nasuprot tome, nalazimo cjelokupnu sklonost izvornom uređenju. Nalazimo potpunu potvrdu od Njega, dok je živio na Zemlji; a i stalno, aktivno sudjelovanje apostola u svetkovanju samo tog dana, trideset godina nakon Njegove smrti [i uskrsnuća], kao što su nam to obilno posvjedočila Djela apostolska.” (James Gibbons, primjedba o suboti i nedjelji u časopisu *Catholic Mirror*, 16. rujna 1893.)

Krist je savršeni Primjer po kojem trebamo živjeti. Kristova božanska savršena pravednost prikazana u Njegovom životu najjači je dokaz da je biblijsko mjerilo pravednosti, Božji zakon po kojem je On živio, savršeno pravedan. Krist je Bog, savršen i nepromjenjiv u svojoj pravednosti, i stoga je On živio po savršenom i nepromjenjivom, pravednom Zakonu. “Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti.” (Hebrejima

13,8) A budući da je i Božji zakon savršeno pravedan, nije ga potrebno mijenjati. Samo ono što je nesavršeno treba mijenjati.

Promjenom Božjeg zakona promijenjena je predodžba o tome što je grijeh. Prema izmijenjenom Zakonu, nije grijeh zanemarivanje druge Božje zapovijedi iz izvornog Zakona, koja glasi: “Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi.” (Izlazak 20,4)

Po izmijenjenom Zakonu nije grijeh praviti slike ili kipove i moliti se pred njima. Također, prema izmijenjenom Zakonu nije grijeh zanemarivati svetkovanje subote, nego je grijeh zanemarivati svetkovanje nedjelje.

Pa što je onda grijeh? Najsigurniji način da saznamo istinu jest da gledamo Isusov životni primjer, jer On nije nikad i ni u čemu sagriješio. Isus nam svima kaže: “Ja sam put, istina i život... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6) Isus nikad nije pravio slike ili kipove i molio se pred njima, a nije niti svetkovao nedjelju, nego subotu. Pravljenjem kipova i slika za neke oblike bogoštovlja, i promjenom dana od-

mora, omalovažava se Kristovo Božanstvo i umanjuje se Njegova savršena pravednost, i zato je to grijeh.

Krist oprašta grijehе samo “ako priznajemo svoje grijehе” (1. Ivanova 1,9) i ostavimo ih. Kad priznamo svoje grijehе “oprostit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravednosti” (1. Ivanova 1,9). To je vrlo važan put k opravdanju vjerom u Kristovu savršenu pravednost.

Opravdanje vjerom u Kristovu pravednost

Može li se čovjek opravdati (spasiti, otкупiti) vršenjem Zakona? Ne, čovjek se ne može opravdati vršenjem Zakona! “Zakon služi samo točnoj spoznaji grijehа.” (Rimljanima 3,20) Čovjek može biti opravdan pred Bogom samo vjerom u Kristovu pravednost. Pa kad se ne možemo opravdati držanjem Deset Božjih zapovijedi, zašto ih uopće poštivati, zašto ih vršiti i živjeti po njima? Deset Božjih zapovijedi trebamo poštivati iz zahvalnosti, ljubavi i poslušnosti prema našem Spasitelju Isusu Kristu. Su-

rađujući s našim Bogom, pokazat ćemo ljubav i vjeru na djelu. Na taj način Bog osposobljava čovjeka da Njegovom milošću može živjeti po Njegovim zapovijedima. To je čovjekovo posvećenje, pri čemu nam Bog daje, dodjeljuje Kristovu pravednost.

“Vjera je mrtva bez djela.” (Jakov 2,26) Vjera bez poslušnosti Bogu nije prava vjera, već drskost. Zato je Krist rekao: “Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.” (Ivan 14,15)

Božja riječ kaže: “Težite za spasenjem i za posvećenjem bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina.” (Hebrejima 12,14) Dakle, čovjek koji ima priliku biti posvećen Božjom milošću i pravednošću, a to posvećenje svojevolumeno zanemari, ne može doći u Božje kraljevstvo i “neće vidjeti Gospodina” (Hebrejima 12,14).

Je li posvećen čovjek bezgrešan čovjek? Nemojmo nikad pomisliti da je posvećen čovjek bezgrešan čovjek, jer i kad ubuduće ne bi nikad sagriješio, svejedno je grešnik otprije, jer je prije posvećenja već kršio jednu ili više Božjih zapovijedi i postao grešnik. Zato apostol Pavao kaže “da su svi...

u vlasti grijeha, kao što stoji pisano: Nema pravedna ni samo jednoga” (Rimljanima 3,9-10).

Kristova pravednost za čovjekovo opravdanje i posvećenje

Opravdanje i posvećenje su jedna cjelina. Kad o svemu ovome vjerujemo ispravno, možemo uz Božju pomoć izgrađivati skladan karakter.

Opravdanje vjerom ne isključuje potrebu posvećenja, a posvećenje ne isključuje potrebu opravdanja, nego u konačnici trebaju tvoriti jednu cjelinu, mada se u nekim biblijskim redcima govori samo o opravdanju, a u nekima o posvećenju. Zbog toga se određeni tekstovi u Bibliji međusobno ne isključuju, nego se nadopunjuju.

Apostol Pavao u riječima: “Milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djelâ, da se tko ne bi hvalisao” (Efežanima 2,8.9) govori o opravdanju (otkupljenju, oprostjenju grijeha). On ovdje ne govori o posvećenju.

Međutim, te Pavlove riječi ne isključuju riječi apostola Jakova: “Vidite da čovjek biva opravdan djelima, a ne samo vjerom.” (Jakov 2,24) Apostol Jakov želi istaknuti da opravdanje u najširem smislu u sebe uključuje i posvećenje. Zato Jakov kaže da “čovjek biva opravdan djelima”, što je posvećenje. Ovdje riječ “opravdan” i “opravdanje” označavaju posvećenje. Posvećenje je život poslušnosti Božjim zapovijedima, a takav život se vidi u dobrim djelima. Poslije toga apostol kaže: “a ne samo vjerom”, što predstavlja opravdanje u smislu otkupljenja, oprostjenja grijeha.

Znači, apostol Jakov nam kaže da posvećenje – koje on opisuje kao “opravdanje djelima”, i opravdanje vjerom – koje možemo shvatiti kao opravdanje u smislu otkupljenja, zajedno tvore jedinstveno opravdanje koje možemo shvatiti i u smislu posvećenja i otkupljenja. Apostol Jakov želi naglasiti da su posvećenje i opravdanje (otkupljenje) nerazdvojna cjelina, pa je stoga rekao: “Vidite da čovjek biva opravdan djelima, a ne samo vjerom.” A da bi to još jače istaknuo, on piše: “Kao što je tijelo mrtvo

bez duše, tako je i vjera mrtva bez djela.” (Jakov 2,26) I za opravdanje i posvećenje nam je potrebna Kristova savršena pravednost, jer nijedan čovjek nema savršenu svoju ili vlastitu pravednost.

Dakle, Božji plan spasenja čovjeka ne obuhvaća samo opravdanje (otkupljenje, oproštenje grijeha) nego i posvećenje – osposobljavanje čovjeka da prestane uvijek iznova grijешiti i da postane poslušan Bogu. Zato apostol Ivan kaže: “A znate da se on [Isus] pojavio da uzme grijeha.” (1. Ivanova 3,5) Ovo označava opravdanje (oprostenje grijeha). Zatim kaže: “Tko god ostaje u njemu [Kristu], ne ostaje u grijehu.” (1. Ivanova 3,6) Ovo označava posvećenje. Posvećenje traje cijeli život. Samo Bog može posvetiti čovjeka, ukoliko čovjek želi surađivati s Njime u postupku posvećenja. Samo Bog može nekog čovjeka proglasiti svetim, jer samo On može procijeniti čovjekov karakter.

Mnogi vjeruju da im je Kristova savršena pravednost u vršenju svih Božjih zapovijedi, pa i vršenju zapovijedi o suboti, dobra za opravdanje i oproštenje grijeha,

ali ne vjeruju da im je dovoljno dobra i za posvećenje – za izgradnju karaktera, za praktični život. U svojem praktičnom životu, životu za posvećenje, svetkuju nedjelju i tako se uzdaju u svoju vlastitu pravednost u vezi sa zapovijedi o danu odmora. Za praktični život, za posvećenje, mnogi su spremni prihvatiti Kristovu pravednost u vršenju devet Božjih zapovijedi, osim jedne, a to je zapovijed o danu odmora. Oni žele opravdanje kao ulaznicu za novu Zemlju, ali ne žele Kristov plan posvećenja kroz poslušnost svim Božjim zapovijedima, koji bi ih osposobio za život na novoj Zemlji.

Ali, svi koji su upoznali istinu i dobili priliku za opravdanje i posvećenje Kristovom pravednošću, a to su namjerno odbacili, jednog će dana, nažalost prekasno, uvidjeti da im nije dovoljno imati samo ulaznicu za novu Zemlju (opravdanje), nego da im je potrebno i biti osposobljen Svetim Duhom za život na novoj Zemlji (posvećenje, promijenjen karakter).

Sve što se odnosi na opravdanje i posvećenje valja dobro provjeriti na temelju Svetog pisma, jer od toga ovisi vječni život. Is-

tina se ne boji provjeravanja, a zabluda se toga boji. Sve ovisi o našem odnosu prema istini koju je pokazao Isus Krist. “Komu je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti.” (Luka 12,48)

Krist između dvaju zločinaca na križu

Dva zločinca na križu predstavljaju cijelo čovječanstvo podijeljeno u dvije skupine. Cijelo čovječanstvo je nepravedno pred Bogom, poput ona dva zločinca na križu. “Nema pravedna ni samo jednoga.” (Rimljanima 3,10) Jedan zločinac se pokajao, a drugi nije. U početku su oba zločinca bili nepokajani, i kao većina prisutnih ljudi vrijeđali su Isusa. “Prolaznici su ga grdili... Slično su se glavari svećenički zajedno s književnicima i starješinama rugali i govorili: ‘Neka sada side s križa pa ćemo vjerovati u njega...’ Isto su ga tako vrijeđali i razbojnici koje s njim razapeše.” (Matej 27,39-44)

Ali jedan zločinac je ostao nepokajan i postajao je sve prkosniji, a drugi se po-

kajao. To nam je opisano u Evandelju po Luki: “Jedan od obješenih zločinaca vrijeđao ga... Tada drugi progovori i ukori ga: ‘Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo za služenu plaću za svoja djela. Ali ovaj nije nikakva zla učinio.’ Pa nadoda: ‘Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!’” (Luka 23,39-42)

Djelovanje Svetoga Duha

Tko je pomogao drugom razbojniku na križu i naveo ga na pokajanje? Jesu li to bili prolaznici oko križa? Nisu, jer prolaznici su grdili Isusa. Jesu li to bili svećenici i ostali učeni i utjecajni ljudi toga vremena? Nisu, jer “slično su se glavari svećenički zajedno s književnicima i starješinama rugali”. Pa tko je imao odlučujuću ulogu u navođenju drugog razbojnika na pokajanje? To je bio Sveti Duh. Sveti Duh je osvjedočio drugog razbojnika da je Isus Mesija, Božji Sin, Spasitelj svijeta. Drugi razbojnik je u svojoj savjesti mogao odbaciti osvjedočenje Svetog Duha kao što su to učinili prolaznici i “glavari svećenički zajedno s knji-

ževnicima i starješinama”. Ali on to nije učinio.

Informacije koje su došle u um razbojnika bile su iz raznih izvora. Dok je bio na križu, čuo je što prolaznici i glavari svećenički govore o Isusu. Sjećao se svega što je nekada čuo o Isusu: kako iscjeljuje bolesne i oprašta grijeh. Slušao je riječi onih koji su vjerovali u Isusa i koji su Ga slijedili. Imao je određenu spoznaju, iako nepotpunu, o tome što u Svetom pismu piše o Mesiji. Vidio je i pročitao natpis iznad Spasiteljeve glave. Čuo je kako ljudi oko križa izgovaraju taj natpis, neki u žalosti, a neki s podsmijehom. Sveti Duh je rasvijetlio njegov razum i malo-pomalo dokazi su se spojili. U ranjenom, ismijanom i razapetom Isusu vidio je Božje Janje koje je uzelo grijeh svijeta.

Zapazimo redoslijed pri obraćenju ovog razbojnika. Prvo, on priznaje da je grešnik: “Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zasluženu plaću za svoja djela.” (Luka 23,41) Drugo, on je uzvjerovao i priznao da je Isus Krist savršeno pravedan: “Ali ovaj [Isus] nije nikakva zla učinio.” (Luka 23,41) Treće, on

je molio za milost: “Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!” (Luka 23,42) Dok su se vodeći Židovi odricali Isusa, razbojnik na križu je vjerovao da je Isus Kralj Neba, da je savršeno pravedan, da ima vlast opraštati grijeha i primati u svoje kraljevstvo koga On hoće. I Isus mu je obećao: “Bit ćeš sa mnom u raju.” (Luka 23,43) Razbojnik na križu je iskusio novorođenje od Svetoga Duha. Isus je u razgovoru s Nikodemom rekao: “Tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega... Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko.” (Ivan 3,3-5)

Na primjeru ovog razbojnika na križu možemo zapaziti da istina o spasenju i opravdanju vjerom uvijek uključuje rad Svetoga Duha (posvećenje – izgradnju čovjekovog karaktera) u životu vjernika; ne kao sredstvo spasenja, već kao njegov izraz. Razbojnik na križu je imao živu vjeru. Živa vjera uvijek uključuje ljubav i poslušnost Bogu. Mrtva vjera je bez ljubavi i poslušnosti Bogu. Nažalost, mnogi ljudi imaju mrtvu vjeru. Oni vjeruju da je Isus Spasitelj svijeta,

ali nemaju ljubavi i poslušnosti prema Bogu i stoga je njihova vjera mrtva. “I davli to vjeruju i – dršću.” (Jakov 2,19) I davli vjeruju da je Isus Spasitelj svijeta, ali oni mrze Isusa i nisu Mu poslušni, i zato je njihova vjera beskorisna. Vjera bez poslušnosti i ljubavi prema Bogu je drskost.

Kad je razbojnik na križu živom vjerom uzvjerovao u Isusa kao svojeg osobnog Spasitelja, on je primio opravdanje i spasenje, i odmah se u njemu djelovanjem Svetoga Duha započeo odvijati postupak posvećenja. Posvećenje možemo promatrati u više aspekata. Može označavati da je netko “odvojen za svetu namjenu”. Iako se riječ “svet” i “posvećenje” u Bibliji pojavljuje na različite načine, jedno od najznačajnijih značenja ove riječi odnosi se na ono što Sveti Duh čini u čovjeku. Posvećenje se može shvatiti kao moralni rast u dobroti, ljubavi, vjernosti, istinoljubivosti i drugim vrlinama ili, ukratko rečeno, u izgradnji karaktera.

Ova je istina toliko značajna u Svetom pismu, da nam je rečeno: “Težite za spasenjem i za posvećenjem bez kojega nitko

neće vidjeti Gospodina.” (Hebrejima 12,14) Posvećenje je postupak moralne promjene u izgradnji karaktera silom Svetog Duha u suradnji s čovjekovom voljom. Posvećenje može u nama ostvariti samo Bog. Ipak, mi nismo prisiljeni na posvećenje, kao što nismo prisiljeni niti na opravdanje. Kad predamo sebe Gospodinu, isti Gospodin koji nas opravdava će nas i posvetiti. Postupak posvećenja počinje od “novorođenja Duhom Svetim” i traje dok čovjek živi, do njegove smrti. Kod nekog postupak posvećenja traje desetljećima, a kod nekog vrlo kratko, kao kod razbojnika na križu. On je imao svega nekoliko sati života od trenutka “novorođenja Duhom Svetim” do smrti na križu, ali je uz pomoć Svetog Duha učinio ono što je mogao u tim okolnostima.

Kad je on uz pomoć Svetog Duha osvjedočen da je grešnik, on je to priznao, prihvatio vjerom Isusa za svojeg osobnog Spasitelja, za spasenje (opravdanje, oprostjenje grijeha), i odmah je kod tog razbojnika započelo posvećenje, to jest izgradnja karaktera. Ima više pokazatelja koji govore o tome. Iako je i on u početku vrijeđao Isusa,

nakon novorođenja ga više nije vrijeđao, nego Ga je poštovao i volio. Došlo je do promjene njegovih stavova, misli i osjećaja, što se vidi iz njegovih riječi.

Prvi razbojnik je vrijeđao Isusa: “Jedan od obješenih zločinaca vrijeđao ga [Isusa]: ‘Zar nisi ti Mesija? Spasi sebe i nas!’” (Luka 23,39) Drugi razbojnik je odmah održao malu ali važnu propovijed prvom razbojniku koji je vrijeđao Isusa: “Tada drugi [zločinac] progovori i ukori ga: ‘Zar se Boga ne bojiš, ti koji podnosiš istu kaznu? Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zasluženu plaću za svoja djela. Ali ovaj [Isus] nije nikakva zla učinio.’” (Luka 23,40.41) Tako je on odmah djelovao kao Kristov misionar. U ovim razbojnikovim riječima prepoznavamo da je njegova vjera živa, da je u njemu započeo postupak posvećenja koji je trajao sve do njegove smrti na križu.

Bog u svojem predznanju vidi kod svakog čovjeka hoće li ostati u živoj vjeri i nastaviti rasti u posvećenju, ili će otpasti od vjere i prestati napredovati u posvećenju. Tako je i Isus u svojem predznanju kod ovog razbojnika vidio da bi on nastavio rasti u

posvećenju, i da ne bi otpao od žive vjere da je imao priliku sići s križa i nastaviti živjeti uobičajenim životom do svoje prirodne smrti. Stoga mu je Isus mogao reći: “Bit ćeš sa mnom u raju.” (Luka 23,43)

Opasnost hule na Svetog Duha

Osvjedočenje Svetog Duha za spoznaju istine je uvijek u skladu sa Svetim pismom. Mnogi farizeji i svećenici ondašnjeg vremena su djelovanje Svetog Duha, koji je pokušavao utisnuti istinu u njihove umove, pripisivali Sotoni. Na taj način oni su huli na Svetog Duha. Oni su tvrdoglavo i uporno zatvorili svoje duhovne oči pred dokazima osvjedočenja Svetoga Duha, i tako su učinili neoprostiv grijeh. Krist je upozorio svoje slušatelje: “Zato će se, kažem vam, svaki grijeh i hula oprostiti ljudima, ali hula protiv Duha Svetoga neće se oprostiti nikada.” (Matej 12,31)

Preko svoje Riječi, Biblije, Bog daje upozorenje svim ljudima: Obratite se! Pokajte se! Božje ozbiljno upozorenje neposredno pred Kristov drugi dolazak, prije nego što

On dođe kao veliki Sudac, jest da ljudi trebaju izići iz zajednica koje ne cijene i ne prihvaćaju Kristovo Božanstvo i Božju pravедnost prikazanu u Kristovom načinu življenja: “Pade, pade veliki Babilon, ... jer su svi narodi pili od vina njezina bluda. ... Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!” (Otkrivenje 18,2-4)

Bog upozorava svakog čovjeka da treba slijediti Kristov primjer poštivanja svih Deset Božjih zapovijedi za posvećenje, za praktični život: “Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12)

Gledajmo Isusa kao Boga, a ne samo kao čovjeka Židova, pa će nam Sveti Duh pomoći da nam bude jasno što nam je činiti. Ne obazirimo se na ono što radi većina, nego iskreno proučavajmo Sveto pismo i molimo se Bogu da nas Sveti Duh prosvijetli da doista vidimo što je Božja volja. Svi smo mi u opasnosti napraviti grijeh hule na Svetoga Duha ako tako ne činimo.

Zbog kršenja svih Deset Božjih zapovijedi pokvarenost u društvu dosiže rijet-

ko videnu razinu, a ipak s mnogih propovjedaonica odjekuje: “Mir i sigurnost.” Vjersko stanje današnjeg svijeta daje povod za zabrinutost. Ljudi se poigravaju s Božjom milošću. Mnogi obezvređuju Božji zakon, a naučavaju “zapovijedi ljudske”. U svijetu prevladava nevjerstvo. Krist je rekao kakvo će biti stanje pred Njegov drugi dolazak: “Bit će kao što je bilo u Noino doba. ... Bit će tada kao u Lotovo vrijeme. ... Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u koji se pojavi Sin Čovječji.” (Luka 17,26-30) Svakodnevni događaji svjedoče o ispunjenju Kristovih riječi. Uskoro će doći konačni Božji sud.

Božje upozorenje glasi: “Obratite se!” Krist poziva: “Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

Prihvatimo Kristovu pravednost za naše opravdanje i posvećenje, i budimo spašeni za vječnost!

Dr. Željko Ćorić

U ovom kratkom štivu nije bilo moguće navesti mnoštvo biblijskih redaka o ovoj važnoj temi. Namjera je bila potaknuti čitatelje na daljnje istraživanje i razmatranje istine o Božjem karakteru i Njegovom postupanju s nama ljudima, a odbacivanje laži.

Stoga vam preporučujemo da sami dalje istražujete Bibliju i knjige koje su utemeljene na njoj.

Svoje komentare, pitanja, slaganje ili argumentirano neslaganje s piscem možete izraziti na mail: opravdanje.vjerom@gmail.com

Nakladnik: Bolji život, Split
www.boljizivot.hr

Urednik: Dr. Ivan Đidara

Lektor: Darko Filčić

Korektorica: Ljiljana Đidara

Tisak: Studio Moderna, Zagreb, 2017.